

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 46C/70/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125260443
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:6125260443.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

46C/70/2025

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36864455, so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Danuše Tichá s.r.o., IČO: 52 058 310, so sídlom Nám. M. Benku 6, 811 07 Bratislava – Staré Mesto, o zaplatenie 154,01 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

46C/70/2025

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 154,01 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,9 % ročne zo sumy 154,01 Eur od 6.2.2025 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

46C/70/2025

1. Žalobou postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica tunajšiemu súdu dňa 20.3.2025 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 154,01 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,9 % ročne z uvedenej sumy od 6.2.2025 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, dňa 29.10.2024 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom Predmestská 46, 010 01 Žilina (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 1637/2024 zo dňa 02.12.2024, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 2.12.2024 do 11.12.2024 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v

autoservise, kde sa nachádzalo aj ku dňu 11.12.2024 a čakalo na pripísanie finančných prostriedkov na účet autoservisu, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 17322024 splatnú dňa 26.12.2024 na sumu 820,04 EUR s DPH za 10 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.12.2024 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 820,04 EUR s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaný dňa 22.01.2025 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 666,03 EUR. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 05.02.2025 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 21.01.2025 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáha uloženia povinnosti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 154,01 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,9 % ročne od 06.02.2025 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. K postupovanej pohľadávke žalobca uvádza, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku

(napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018). Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania poukazujeme na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3 Cdo 145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

3. Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania (sp.zn. 11Up/357/2025 zo dňa 4.4.2025, žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu (č.l. 20), po oboznámení sa s návrhom/žalobou a s pripojenými listinnými dôkazmi, žalovaný konštatuje, že návrh/žaloba nie je dôvodná, nároky uplatnené žalobou žalovaný v celom rozsahu neuznáva a rozporuje ich, a to nakoľko žalobcom tvrdené nároky nie sú dané, dôvodné a ani preukázané. K žalobcom uplatneným nárokom ako aj tvrdeniam žalobcu uvedeným v návrhu/žalobe (ďalej ako „žaloba“) uviedol, že v prvom rade (ako vyplýva už aj z vyššie uvedeného) žalovaný akcentuje, že žalobca svoj nárok síce dôvodí nárokom na náhradu škody vzniknutej v súvislosti so škodovou udalosťou/dopravnou nehodou zo dňa 29.10.2024 a uplatňuje si ho voči žalovanému ako poisťovateľovi škodcu/vinníka tejto dopravnej nehody, avšak tieto svoje tvrdenia nijak nepreukázal, čo je nevyhnutné minimálne (aj) pre splnenie/preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ako i pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. V druhom rade podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „ZoPZP“) potom platí, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané

nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci a podľa ust. § 15 ods. 1 ZoPZP platí, že náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému; Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Netreba však opomenúť ani ustanovenie § 415 OZ (každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí). Žalovaný na základe uplatnenia nároku na náhradu škody z údajne postúpenej pohľadávky žalobcom dňa 07.01.2025, zahájil šetrenie škodovej udalosti a dňa 21.01.2025 ukončil šetrenie škodovej udalosti č. 9536603847 ako poistnej udalosti z titulu náhrady nákladov na použitie náhradného vozidla a poskytol poistné plnenie v prospech poškodeného (na účet žalobcu) v sume 666,03 EUR s DPH. Z podanej žaloby žalobcu vyplýva, že žalobca sa v rámci ním podanej žaloby domáha doplatenia sumy 154,01 EUR s DPH ako sumy zodpovedajúcej (neúčelným) nákladom za prenájom náhradného MV účtovanou v sume 64,17 EUR + 20% DPH/deň za žalobcom tvrdené 2 dni. Žalovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 21.01.2025 oznámil žalobcovi, že priznaná primeraná doba za požičanie náhradného vozidla je 8 dní. Žalovaný akcentuje, že v tejto priznanej primeranej dobe je zahrnutý čas účelný a nutný na opravu poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na dojednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne, pričom zapožičanie náhradného MV bolo priznané do vystavenia faktúry za opravu poškodeného vozidla, t. j. do 09.12.2024. Z Prílohy k Oznámeniu o poistnom plnení vyplýva, že žalovaný ako podklad o. i. použil Faktúru č. 17322024 vystavenú žalobcom v sume 820,04 EUR s DPH, pričom odpočítal neprimerané náklady na náhradné vozidlo v zostávajúcej dobe – 2 dni – v sume 154,01 EUR s DPH (2 dni x 64,17 EUR bez DPH + 20% DPH). Po odpočítaní už (bližšie) špecifikovaných položiek je potom poistné plnenie v sume 666,03 EUR s DPH t. j. tak, ako bolo žalobcovi už plnené, čo žalobca v žalobe potvrdzuje a nerozporuje. Z Faktúry č. 17322024 vystavenej žalobcom 11.12.2024 vyplývalo, že základná cena za 1 deň doby nájmu je 64,17 EUR + 20% DPH, ku ktorej bol poškodenému žalobcom účtovaný navyše ešte aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla v sume 50,00 EUR s DPH. Túto základnú cenu a (aj) jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla žalovaný bez výhrad akceptoval a násobil o účelnú a nutnú

dobu na opravu poškodeného vozidla, t. j. na preukázanie účelnosti a nutnú potrebu náhradného vozidla poškodeným. Nie je preto opodstatnené tvrdenie žalobcu v žalobe, a ani označovanie ním účelovo vybraných súdnych rozhodnutí o. i. na margo ceny dojednaného nájmu vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, pretože žalovaný základnú sadzbu a (aj) jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla akceptoval. K otázke primeranosti a účelnosti doby prenájmu v trvaní 10 dní, teda in concreto v dĺžke 2 dni, nad žalovanou priznanou dĺžkou

8 dní, žalovaný uvádza, že má za to, že zo strany žalobcu nedošlo k preukázaniu dôvodnosti ním uplatňovaného nároku nad žalovanou priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájmu náhradného motorového vozidla. Žalobca k žalobe nepredložil dokonca (ani) faktúru autoservisu (aj keď tvrdí, že poškodené vozidlo malo zotrvať v autoservise aj ku dňu 11.12.2024 a čakalo na pripísanie finančných prostriedkov na účet autoservisu, o čo v zásade žalobca opiera údajnú nevyhnutnosť a účelnosť trvania prenájmu náhradného vozidla), z ktorej by o. i. vyplývalo ukončenie servisných prác/opravy a dĺžka trvania týchktorých servisných prác. A aj preto má žalovaný za to, že (aj) žalobcom účelovo predložená listina „Potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu“ bez ďalšieho vo veci samej nemá bližšiu výpovednú/dôkaznú hodnotu. Faktom je, že zo žalobcom už predložených listín nie je zrejmá ani skutočnosť, kedy v skutočnosti došlo k ukončeniu opravy poškodeného vozidla, pričom žalovaný má za to, že (ani) tieto skutočnosti nie je žalobca objektívne schopný preukázať. K otázke doby prenájmu náhradného vozidla od 02.12.2024 do 11.12.2024 žalovaný akcentuje, že za relevantnú dobu prenájmu pre následné posúdenie jej účelnosti a primeranosti by bolo možné za určitých okolností považovať prenájom náhradného MV nanajvýš za obdobie od odovzdania poškodeného vozidla autoservisu – NOVÝ TOPCAR s.r.o. (ďalej a predtým v texte ako „autoservis“) t. j. po viac ako mesiaci od škodovej udalosti/dopravnej nehody – údajne až odo dňa 02.12.2024 do doby, keď bolo poškodené vozidlo opravené, a teda, keď ho poškodený mohol znova objektívne užívať. Z faktúry autoservisu č. 20241386, ktorú vystavil autoservis poškodenému už dňa 09.12.2024 s dátumom splatnosti do 16.12.2024, je zjavné, že poškodené

vozidlo bolo opravené (zjavne) už dňa 09.12.2024, pričom je žalovaný toho názoru, že už toho času si mohol poškodený svoje opravené motorové vozidlo vyzdvihnúť, ak nie aj skôr s ohľadom na prácnosť opravy poškodeného vozidla. Faktom však je, že pokiaľ autoservis svojvoľne (tak ako to tvrdí aj žalobca) zadržoval opravené vozidlo poškodeného až do údajného „pripísania finančných prostriedkov na účet autoservisu“ (zrejme) od poisťovateľa, konal tak bez akéhokoľvek zákonného titulu. Na margo uvedeného žalovaný zdôrazňuje, že na preplatenie doby prenájmu náhradného vozidla od 02.12.2024 do 11.12.2024, teda za žalobcom tvrdené obdobie do (údajného) čakania autoservisom na pripísanie finančných prostriedkov na jeho účet, nie je daná ani príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla poškodeného a vznikom škody v podobe uplatňovaného nájomného, nakoľko do príčinnej súvislosti, ktorá bola daná vznikom škodovej udalosti - prenájomom motorového vozidla, vstúpila ďalšia nezávislá skutočnosť, a to neoprávnené zadržanie motorového vozidla autoservisom. S uvedeným názorom žalovaného sa stotožňuje aj Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí sp. zn. 7Co/187/2022 zo dňa 22.03.2023. Vzhľadom na okolnosti vo veci samej žalovaný upozorňuje (aj) na fakt, že poškodený (podľa názoru žalovaného) mohol svoje poškodené vozidlo bezprostredne po škodovej udalosti (zjavne) užívať, a to až do jeho odovzdania a prevzatia autoservisom, pričom žalovaný má za to, že poškodený tak aj činil, keďže k začiatku prenájmu náhradného MV došlo po viac ako mesiaci od škodovej udalosti/dopravnej nehody, a navyše dokonca aj poškodený (právny predchodca žalobcu) v súvislosti s predmetnouškodovou udalosťou č. 9536603847 o. i. uviedol, že poškodené vozidlo po nehode využíval a najazdil s ním 1000km. Faktom teda je, že poškodené vozidlo bolo po škodovej udalosti/dopravnej nehode zjavne spôsobilé na prevádzku v cestnej premávke. Uvedené však rozporuje (zrejme účelové) tvrdenie žalobcu, že „po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný“. Žalovaný akcentuje, že poškodený teda (zjavne) nebol nijako nútený, či tlačný tým-ktorým žalobcom (účelovo) tvrdeným dôvodom do opravy poškodeného vozidla, a ani prenajať si náhradné MV. Vzhľadom aj na vyššie uvedené má žalovaný za to, že pokiaľ poškodený k oprave vozidla prikočil s výrazným časovým odstupom, nemôže sa teda jednať o nevyhnutnú a náhle vzniknutú situáciu, ako sa snaží tvrdiť žalobca. A navyše, má žalovaný za to, že prenájom náhradného MV presahujúci žalovaným priznaný rozsah prenájmu nemožno považovať za nevyhnutný tak, ako sa to žalobca snaží mylne tvrdiť. Faktom je aj to, že poškodený sa mohol s autoservisom dohodnúť nielen ohľadom termínu pristavenia poškodeného vozidla pre účely opravy, ale aj ohľadom trvania jeho opravy a jeho následného odovzdania. Pri uvedenom žalovaný upozorňuje na fakt, že (aj) poškodený je povinný konať v rámci všeobecnej preventívnej povinnosti (§ 415 OZ) tak, aby nedochádzalo ku škode, a teda v prípade, keď si na čas opravy poškodeného vozidla prenajme/ plánuje prenajať náhradné MV a náhradu nákladov za prenájom náhradného MV si následne chce uplatniť

z titulu náhrady škody, sú na jeho osobu kladené určité nároky na konanie vo vzťahu k dojednaníu takých podmienok opravy, aby sa táto realizovala efektívne, účelne, t. j. predovšetkým v čo najkratšom čase/v primeranej dobe. Faktom je, že poškodený subjekt rozhoduje o tom, či vôbec, u koho a kedy bude vozidlo opravené, a aj o tom od koho si prenajme náhradné MV. Žalovaný v súvislosti s otázkou samotnej dĺžky trvania prenájmu náhradného motorového vozidla poukazuje na to, že túto je potrebné posudzovať z hľadiska účelnosti a primeranosti, a to aj nakoľko sám žalobca svoj nárok dôvodí skutočnou škodou. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalovaný za to, že žalobca riadne nepreukázal dôvodnosť dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla nad žalovaným priznaný rozsah prenájmu (8 dní) v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, na základe čoho žalovaný považuje žalobcom uplatňovaný nárok v tejto časti za neprimeraný a neúčelný, a teda aj za neopodstatnený. Pokiaľ by sa však konajúci súd mal za to, že žaloba je čo i len sčasti dôvodná (čo však odmietame), žalovaný namieta aj žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania 7,90 % ročne od 06.02.2025 do zaplatenia.. Nie je pritom ani zrejmé, od ktorého okamihu a/alebo akej právnej skutočnosti sa mal údajne žalovaný (podľa žalobcu) dostať do omeškania, keďže zjavne (ani) dňa 06.02.2025 sa nemohol podľa ZoPZP žalovaný dostať do omeškania. Z vyššie opísaného skutkového stavu však vyplýva, že po tom, ako si žalobca uplatnil u žalovaného (dňa 07.01.2025) svoj tvrdený nárok na náhradu škody, žalovaný (po skončení šetrenia hlavnej škody pod PU č. 9853381475 t.j. škody na poškodenom vozidle a s tým súvisiacej opravy) po predložení všetkých nevyhnutných podkladov Oznámením o poistnom plnení už zo dňa 21.01.2025 informoval žalobcu o výške poskytnutého poistného plnenia, ako aj o dôvodoch nepriznania zvyšnej časti uplatňovaných nákladov spojených s prenájomom náhradného MV. Zasláním Oznámenia o poistnom plnení v zákonom stanovenej lehote (ktorá ani v čase podania žaloby ešte neuplynula), v ktorom žalovaný poukázal na skutočnosti a dôvody nepriznania časti nákladov prenájmu, si žalovaný preukázateľne splnil svoju zákonnú povinnosť podľa ust. § 11 ods. 6 ZoPZP. Podľa ust. § 11 ods. 6 ZoPZP totiž platí, že „Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov (predmetná zákonná lehota donedávna a dokonca aj v čase podania žaloby žalobcom stále plynula) odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.“ Žalovaný mal za to, že zákonodarca jasne podmienil možnosť uplatňovania si úrokov z omeškania v prípade takéhoto nároku nesplnením povinností ustanovených poisťovateľovi v ust. § 11 ods. 6 ZoPZP, s tým, že v prípade, ak dôjde k splneniu týchto povinností zo strany poisťovateľa, nedôjde k naplneniu hypotézy ustanovenia § 11 ods. 8 uvedeného zákona, a teda nedôjde ani k naplneniu podmienok pre priznanie nároku na úroky z omeškania vo veciach nárokov z povinného zmluvného poistenia. Z vyššie uvedeného tak jednoznačne vyplýva, že v rámci ustanovenia § 11 ods. 8 v spojení s ustanovením § 11 ods. 6 ZoPZP zákonodarca umožňuje uplatňovanie úrokov z omeškania voči poisťovateľovi z povinného zmluvného poistenia iba v prípade nesplnenia niektorej z povinností stanovenej poisťovateľovi v § 11 ods. 6 predmetného zákona, s tým, že v prípade, ak zo strany poisťovateľa dôjde k splneniu ktorejkoľvek z uvedených povinností, teda aj k splneniu povinnosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia stanovenej poisťovateľovi § 11 ods. 6 písm. b) ZoPZP, poškodenému nárok na úroky z omeškania nevzniká. Žalovaný aj na margo vyššie uvedeného opätovne akcentuje, že si preukázateľne splnil svoju zákonnú povinnosť prešetriť škodovú udalosť a poskytnúť poistné plnenie v zistenom a preukázanom rozsahu v zákonnej lehote (§ 11 ods. 6 ZoPZP), a teda že sa nemohol dostať do omeškania (§11 ods. 8 ZoPZP).

4. Následne doručil vyjadrenie k odporu žalobca (č.l. 37), v ktorom žiadal o pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde, v obvode ktorého sa stala dopravná nehoda, t.j. Okresnom súde Žilina. K odporu žalovaného uviedol, že ho považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovaného uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom, ani právnom stave, a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaný opakovane uplatňuje rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch vedených na rovnakom alebo obdobnom skutkovom základe. Predmetné prostriedky procesnej obrany však možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné,

čo vedie k záveru o danosti a preukázanosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčia súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých alebo obdobných sporov iniciovaných proti žalovanému a ďalším poisťovňiam. Žalovaný v podanom odpore uplatnený nárok žalobcu popiera z dôvodu, že náklady na prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie od 10.12.2024 do 11.12.2024 podľa jeho názoru nemožno považovať za účelne vynaložené, nakoľko oprava vozidla poškodeného bola podľa faktúry za opravu ukončená dňa 09.12.2024. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa nášho názoru rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poukazujeme na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinением, ale zavinением klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný spolu s odporom predložil faktúru vystavenú autoservisom NOVÝ TOPCAR s.r.o., zo dňa 9.12.2024. Z faktúry za opravu vozidla síce vyplýva dátum dodania tovaru alebo služby dňa 09.12.2024, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poisťovej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného. Poškodený si riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou, a to ako vo vzťahu k žalovanému, tak aj voči autoservisu. O tom, že z jeho strany nešlo o nijaké špekulatívne konanie svedčí aj skutočnosť, že poškodený nechal svoje vozidlo opraviť v autoservise NOVÝ TOPCAR, s.r.o, ktorý je autorizovaným servisom pre model poškodeného vozidla. Vzhľadom k tomu poškodený v dobrej viere očakával, že jeho motorové vozidlo bude opravené riadne, spoľahlivo a rýchlo. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. Poškodený si mohol svoje opravované vozidlo vyzdvihnúť až po doručení krycieho listu zo strany žalovaného, resp. po úhrade poisťového plnenia žalovaným, v závislosti od toho, ktorá z týchto skutočností nastane skôr. Predmetný krycí list slúži ako náhrada za úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla. Autoservis má až po doručení predmetného krycieho listu istotu, že mu bude poskytnutá úhrada za opravu od žalovaného. Z Potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu vyplýva, že ku dňu 11.12.2024, t. j. k dátumu ukončenia nájmu náhradného vozidla, sa opravené motorové vozidlo stále nachádzalo v autoservise z dôvodu čakania na pripísanie finančných príspevkov na účet autoservisu od žalovaného, bez ktorého autoservis nevydá opravené vozidlo poškodenému. Z uvedeného je zrejmé, že poškodený s cieľom minimalizácie škody, ukončil nájom náhradného vozidla dňa 11.12.2024, s cieľom zabrániť ďalšiemu zvyšovaniu nákladov, hoci v tom čase ešte nemal k dispozícii svoje opravené vozidlo. V ďalšom žalobca poukázal na judikatúru v obdobných veciach. Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Napriek tomu odovzdal náhradné vozidlo ešte pred prevzatím opraveného vozidla, čím sa dobrovoľne vzdal pohodlnejšieho spôsobu zabezpečenia mobility v tomto období. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poisťového plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje z nášho pohľadu neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného. Žalovaný nijako nepreukázal, že momentom vystavenia faktúry za opravu zo strany servisu si mohol poškodený vozidlo prevziať a užívať ho a nájom náhradného motorového vozidla mohol byť v deň vystavenia faktúry ukončený. Poukázal na bežnú prax autoservisov, o čom doložil potvrdenia. Ohľadom otázky účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla do doručenia krycieho listu poisťovňou boli prekonané rozhodnutia súdov, na ktoré poukazuje žalovaný. V danej veci je preto relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 02.12.2024 do 11.12.2024, t. j. 10 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z predložených dôkazov, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany

žalovaného. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájomom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodený si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičal náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody. Nepriaznivosť stavu, do ktorého sa poškodený dostal z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovaného, nemožno u poškodeného umocňovať jeho neprímeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel. Takýmto prístupom by bol poškodený neprímerane a aj nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jeho vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Vydanie opraveného vozidla až doručením krycieho listu zo strany poisťovne musí predstavovať dohodu medzi autoservisom a poisťovňou, inak by vydanie krycieho listu nemalo opodstatnenie. Zo strany autoservisu tak nejde o uplatnenie zádržného práva, ako usudzoval súd prvej inštancie, ktoré vyhodnotil ako neoprávnené, a to dokonca s dopadom na príčinnú súvislosť medzi uplatneným nárokom na náhradu škody a konaním poistenca žalovanej. Je potrebné si uvedomiť, že vozidlo poškodeného by neskončilo v autorizovanom autoservise, nebyť konania poistenca žalovanej a inštrukcií poisťovne. Poukazujeme na ust. § 560 Občianskeho zákonníka, resp. ust. § 326 Obchodného zákonníka, o synalagmatickom záväzku, ktoré vylučujú tvrdené neoprávnené konanie autoservisu. Autorizovaný servis neinformuje poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zasiela rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému doručením krycieho listu od poisťovne, kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadá potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla. Nie je relevantné náhradu za predmetnú škodu nepriznať za obdobie, počas ktorého sa vozidlo poškodeného preukázateľne nachádza v autoservise, a ktorého dĺžku nijako nezapríčinil alebo neovplyvnil poškodený, a to nasledujúce po dátume vykonania opravy odvodenom z faktúry predstavujúcej výzvu na zaplatenie (účtovný doklad). Je to totiž práve poškodený, ktorý bol proti svojej vôli vylúčený z možnosti užívania vlastného motorového vozidla a ktorému je objektívne, resp. mimo jeho vplyvu, umožnené opravené vozidlo užívať až na základe jeho vydania autoservisom po doručení krycieho listu poisťovňou.

Žalobca je presvedčený, že by bolo aj v rozpore s dobrými mravmi, ak by bol poškodený žiadaný o úhradu nákladov spojených s opravou jeho motorového vozidla, keď tieto majú byť kryté z povinného zmluvného poistenia vinníka dopravnej nehody, pričom na zabezpečenie krytia predmetných nákladov slúži práve tzv. krycí list poisťovne smerujúci tak k splneniu záväzku autoservisu odovzdať opravené vozidlo poškodenému a objektívne mu tak umožniť jeho užívanie. Skutočnosť, že sa vozidlo poškodeného nachádzalo v autoservise a poškodený ho nemohol užívať, v dôsledku čoho si musel prenajať náhradné vozidlo, je v príčinnej súvislosti s konaním poistenca žalovanej ako vinníka dopravnej nehody, a teda oprávnenou dobou nájmu náhradného vozidla pre účely priznania nároku na náhradu škody, a teda poskytnutia poistného plnenia, je doba zotrvania vozidla poškodeného v autoservise. Pokiaľ je doba zotrvania v autoservise podľa názoru poisťovne neprímeraná, nie je dôvod prenášať zodpovednosť na poškodeného, ale je to práve poisťovňa, ktorá má dôsledky vyvodzovať voči autoservisu titulom záväzkového vzťahu uzavretého s ním. Žalovaný poukazuje na to, že poškodený svoje vozidlo po škodovej udalosti bezprostredne užíval až do momentu, keď ho viac ako po mesiaci od škodovej udalosti odovzdal do servisu. Z tohto vyplýva, že vozidlo bolo aj v tomto období spôsobilé na prevádzku. V tejto súvislosti žalovaný upozorňuje, že poškodený mal povinnosť konať v rámci všeobecnej preventívnej povinnosti (§ 415 Obč. Zák.), ktorá vyžaduje konať tak, aby sa škoda minimalizovala. V dôsledku toho, sa žalovaný snaží navodiť dojem, že si poškodený mal, resp. mohol vyjednať lepšie podmienky týkajúce sa opravy vozidla ako obvyklé, čím by minimalizoval nároky na náhradu škody. Žalobca poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.04.2025 sp. zn. 10Co/57/2024, v ktorom sudca uvádza: „Skutočnosť, že poškodený dal poškodené vozidlo opraviť až tri mesiace po nehode, nemá osobitnejší význam. Práve preto, že išlo o poškodenie vozidla, ktoré nebránilo v jeho ďalšom užívaní, je plne primerané, že oprava nebola realizovaná bezprostredne po dopravnej nehode. V tomto postupe nie je možné vidieť žiadne porušenie preventívnej povinnosti podľa § 415 Obč. zák. Opakovane je pritom nutné zdôrazniť, že poskytnutím poistného plnenia (hoci kráteného) žalovaný potvrdil oprávnenosť (základ) nároku na poistné plnenie aj v súvislosti s používaním náhradného vozidla. Tvrdenia o údajnom zosúladení postupu žalobcu a autoservisu, ktorý vykonával opravu poškodeného vozidla, nie sú podporené žiadnymi konkrétnymi (verifikovateľnými) argumentami a vo svojej povahe ide iba o úvahu žalovaného.“ Žalobca má za to, že námietka týkajúca sa výrazného

časového odstupu medzi nehodou a opravou poškodeného vozidla je preto irelevantná. V závere poukázal na to, že rozhodnutia, o ktoré opiera žalovaný svoju procesnú obranu sú z hľadiska vývoja judikatúry prekonané, a to s odkazom na novšiu judikatúru.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril dňa 11.9.2025 (č.l. 52), v ktorom namietal rozsiahlo a nadbytočnosť argumentácie žalobcu. Žalovaný opätovne akcentuje, že posudzovanie náhrady skutočnej škody v iných/d'alších veciach samých založených (zjavne) na inom skutkovom a právnom základe (ktorými argumentuje žalobca), nie je možné automaticky generalizovať na akékoľvek prípady týkajúce sa uplatnenia nároku na náhradu (skutočnej) škody, t. j. ani na predmetnú skutkovo (aj právne) odlišnú vec samu. Faktom však je, že žalovaný v Odpore o. i. namietal to, že žaloba je nedôvodná a nároky ňou uplatnené nie sú dané, dôvodné a ani preukázané, avšak žalobca vo Vyjadrení nijak nereflektuje na žalovaným uvádzanú argumentáciu vo veci samej významnú a rozporujúcu nárok tvrdený žalobcom. Už z Odporu žalovaného vyplýva, že žalovaný (od počiatku) namieta nepreukázanie žalobcom tvrdených skutočností a to, čo je vo veci samej elementárne, a síce že žalobca nijak nepreukázal ani svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v predmetnom spore, a ani to, že by ním tvrdený prenájom toho-ktorého náhradného MV v trvaní 2 dni nad priznaný rozsah bol dôvodný, primeraný, účelný a nevyhnutný. Faktom je, že žalobca nedoplnil svoje návrhy na dokazovanie o podstatné a/alebo s vecou samou súvisiace dôkazy. Žalovaný (aj na margo Vyjadrenia) naďalej trvá na tom, že žaloba nie je dôvodná, nárok uplatnený žalobou žalovaný v celom rozsahu neuznáva a rozporuje ho, a to nakoľko žalobcom tvrdený nárok nie je daný, dôvodný a ani preukázaný. Vzhľadom na to, že žalobca k Vyjadreniu účelovo pripojil iba listiny o. i. nesúvisiace s vecou samou a pre vec samu aj dokonca irelevantné, žalovaný má za to, že de facto ani de iure sa nezmenil skutkový stav veci, a je nutné konštatovať, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno. Žalobca si žalobou uplatňuje nárok na náhradu nákladov spojených s prenájomom toho-ktorého náhradného MV v zostávajúcej časti (t. j. v časti nepriznanej žalovaným), čo žalobca (zdanlivo) preukazuje iba faktúrou č. 17322024 vystavenou žalobcom dňa 11.12.2024 k prenájomu MV zn. TOYOTA ProAce City Verso s EČV: C. (za obdobie od 02.12.2024 do 11.12.2024), Zmluvou o nájme zo dňa 02.12.2024 uzavretou na 10 dní, ďalej Oznámením o poistnom plnení zo dňa 21.01.2025 (z titulu PU č. 9536603847 - náhrady nákladov spojených s prenájomom náhradného vozidla žalobcom), nevierohodným, účelovým a zavádzajúcim čestným prehlásením zo dňa 11.12.2024 a zavádzajúcim dokumentom „Potvrdenie o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu“ účelovo vystaveným dňa 11.12.2024 zrejme na žiadosť samotného žalobcu nezmluvným autoservisom žalovaného – NOVÝ TOPCAR, s.r.o. (ďalej ako „autoservis“), ktorý však bez ďalšieho vo veci samej nemá bližšiu výpovednú/dôkaznú hodnotu. Z týchto listín síce vyplýva, že poškodený – A. B. mal mať prenajaté náhradné MV od žalobcu údajne od 02.12.2024 až do 11.12.2024, avšak týmto nie je preukázaná skutočná škoda poškodeného (resp. právneho nástupcu – žalobcu) v celom rozsahu v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. Faktom však je, že (ani) ďalšie žalobcom účelovo predložené zavádzajúce (obsahovo takmer identické) listiny - „Potvrdenia o bežnej obchodnej praxi“ vo veci samej nemajú bližšiu výpovednú/dôkaznú hodnotu, a navyše nie sú zjavne taktiež relevantné pre vec samu, a to aj z toho dôvodu, že o (žalobcom tvrdenej) „bežnej obchodnej praxi“ poskytli predmetné listiny iba žalobcom (zrejme účelovo) zvolené autoservisy zo Žiliny, ktoré však ani nie sú autorizovanými servismi pre danú značku a ten-ktorý typ poškodeného vozidla, a čo je dôležité ani nevykonávali opravu predmetného poškodeného vozidla (t. j. absentuje ten-ktorý s vecou samou súvisiaci nezmluvný autoservis žalovaného). Žalovaný pri uvedenom teda akcentuje, že ani žalobcom účelovo predložené listiny „Potvrdenia o bežnej obchodnej praxi“ nepreukazujú dôvodnosť žalobcom tvrdeného a uplatneného nároku nad žalovaným priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájomu náhradného MV. Žalovaný má teda aj naďalej za to, že za relevantnú nevyhnutnú dobu prenájomu náhradného MV je možné považovať prenájom náhradného MV nanajvýš za obdobie od odovzdania poškodeného vozidla autoservisu (čo však v danom prípade bolo až po viac ako mesiaci od dopravnej nehody zo dňa 29.10.2024), t. j. až odo dňa 02.12.2024 iba do doby, keď bolo poškodené vozidlo opravené/navrátené do pôvodného stavu, a teda, keď ho poškodený mohol znova objektívne užívať. Z faktúry autoservisu č. 20241386, ktorú vystavil autoservis poškodenému už dňa 09.12.2024 (v dátume poskytnutia služby), je zjavné, že poškodené vozidlo bolo opravené (zjavne) už dňa 09.12.2024. Žalovaný pri uvedenom opätovne poznamenáva, že v danom prípade (parciálna škoda) účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného MV zanikla momentom, keď došlo k ukončeniu opravy poškodeného vozidla/navráteniu do pôvodného stavu (obdobne dôvodí aj Ústavný súd SR vo svojom náleze pod sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, ktorý však žalobca účelovo a zavádzajúco vykladá nesprávne vo svoj prospech). Pri uvedenom žalovaný opätovne poukazuje na ust. § 415, ako aj na ust. § 417 ods. 1 OZ (v spojení s ust. § 441 OZ), podľa ktorých je každý povinný (aj poškodený) počínať si tak, aby nedochádzalo ku

škodám, resp. k ich rozširovaniu. Žalovaný má za to, že poškodený vedome nedôvodne navýšil rozsah škody/nákladov na prenájom náhradného MV, keď faktúru za opravu poškodeného vozidla neuhradil a svoje opravené vozidlo z autoservisu nevyzdvihol už dňa 09.12.2024, a naďalej užíval náhradné MV a faktúru za opravu poškodeného vozidla zrejme účelovo zaplatil až dňa 11.12.2024 (žalovaný pripája doklad o úhrade faktúry č. 20241386 poškodeným v hotovosti), a to aj napriek tomu, že dňa 09.12.2024 došlo k ukončeniu opravy poškodeného vozidla autoservisom (o čom podľa nášho názoru poškodený mal resp. mohol mať vedomosť), a že poškodený (zjavne) mal možnosť a prostriedky na to, aby uhradil faktúru za opravu MV autoservisu už podstatne skôr. A navyše, žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za to, kedy poškodený uhradí faktúru za opravu svojho MV a/alebo kedy autoservis doručí podklady potrebné na šetrenie škodovej udalosti a následnú likvidáciu škodovej udalosti ako poisťnej udalosti z titulu opravy poškodeného vozidla, pričom uvedené platí o to viac, keď faktúru autoservisu za opravu MV poškodený vedome a účelovo neuhradí (a to aj napriek tomu, že túto možnosť má) a/alebo nie sú predmetné podklady autoservisom doručené riadne a/alebo včas (najmä faktúra za opravu MV zo dňa 09.12.2024, kt. bola doručená resp. vložená do portálu žalovaného až dňa 10.12.2024 – viď Detail prijatej pošty). Žalovaný pri uvedenom upozorňuje aj na fakt, že práve poškodený neuhradil faktúru za opravu svojho MV riadne a včas (aj keď mal a mohol), resp. poškodený predmetnú faktúru za opravu MV uhradil autoservisu až dňa 11.12.2024, a preto si poškodený vyzdvihol svoje opravené vozidlo z autoservisu až dňa 11.12.2024, čo však rozporuje (aj) zavádzajúce a nepravdivé tvrdenia poškodeného a žalobcu uvedené (aj) v čestnom prehlásení o tom, že dňa 11.12.2024 je poškodené vozidlo v autoservise a čaká na pripísanie fin. prostriedkov na jeho účet, a aj tvrdenia autoservisu uvedené v ním vystavenom potvrdení o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu a pod. Žalovaný akcentuje, že nečinnosť/prieťahy (aj) na strane poškodeného nemožno dávať na ťarchu žalovaného tak, ako sa to snaží účelovo a zavádzajúco tvrdiť žalobca. Žalovaný aj vzhľadom na doposiaľ uvedené akcentuje, že dobu nájmu za obdobie od momentu prijatia poškodeného vozidla do opravy až do jeho vydania poškodenému nie je možné považovať (ani) za účelnú, a to nakoľko poškodený predmetnú dobu nájmu náhradného MV vedome predĺžil svojím konaním, čím poškodený (ako sme uviedli aj vyššie) vedome a nedôvodne zapríčinil navýšenie rozsahu škody/nákladov na prenájom náhradného MV, čo však žalovaný považuje za neprípustné. A aj preto má žalovaný za to, že žalobcom účelovo uvedené zavádzajúce a absurdné tvrdenia (aj) o tom, že „poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise“ (čo však žalobca nepreukázal) a o tom, že dĺžka prenájmu náhradného MV v predmetnej veci bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poisťnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného, popri doposiaľ uvedenom neobstoja. Na margo uvedeného má žalovaný aj naďalej za to, že na preplatenie doby nájmu náhradného vozidla od 02.12.2024 až do 11.12.2024 (t. j. navyše za 2 dni po ukončení opravy poškodeného vozidla), teda za žalobcom tvrdené obdobie do (údajného) čakania autoservisu na doručenie „krycieho listu“ a/alebo na pripísanie finančných prostriedkov na jeho účet, nie je daná ani príčinná súvislosť medzi poškodením motorového vozidla poškodeného a vznikom škody v podobe uplatňovaného nájomného. Žalovaný vzhľadom na uvedené akcentuje, že žalovaný nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť opravu poškodeného vozidla autoservisom/opravcom, ktorého si zvolil práve poškodený, a (aj) preto žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za nedostatok spôsobilosti autoservisu vykonať opravu poškodeného vozidla vo výrobcov stanovených termínoch, či už z kapacitných, technických a/alebo za nevydanie opraveného poškodeného MV z iných objektívnych dôvodov. Obdobný názor uviedol aj Krajský súd v Bratislave v Rozsudku pod sp. zn. 8Co/131/2019 zo dňa 14.04.2020, kde dôvodil, že „poškodený je oprávnený vybrať si servis/opravovňu, v ktorom si nechá poškodené vozidlo opraviť, sám zväži pri voľbe opravovne/servisu práve všetky ním uvádzané okolnosti, ktoré majú vplyv na dĺžku opravy poškodeného vozidla. Poškodený následne, keď si zvolí servis, v ktorom si nechá opraviť poškodené motorové vozidlo, nesie riziko, že mu nebude práve z dôvodu dlho trvajúcej opravy vlastného vozidla preplatená uplatnená náhrada za prenájom náhradného vozidla, pokiaľ si náhradné vozidlo na čas vykonávania opravy poškodeného vozidla zabezpečí. Na úkor škodcu a na jeho náklady, v tomto prípade poisťovne, nemôžu v žiadnom prípade byť prenesené, objektívne faktory ako napr. počet iných objednávok vo vybranom servise, konanie pracovníkov opravovne, personálne vybavenie a technická vybavenosť servisu a iné, keď škodca (poisťovňa) nemá možnosť výber servisu poškodeným (žalobcom) nijakým spôsobom ovplyvniť. Práve žalobca pri výbere servisu tieto okolnosti, ktoré sú predvídateľné, má pri výbere servisu zväžiť a vybrať servis, ktorý vykoná opravu poškodenia vozidla v čo najkratšom čase resp. dohodnúť sa na prednostnom vybavení opravy“. Ako už žalovaný dôvodil aj v Odpore, žalobca sa voči žalovanému domáha poisťného plnenia z poistenia škodcu poisteného u žalovaného, a to v zmysle ZoPZP. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) ZoPZP potom ale platí, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené

a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci a podľa ust. § 15 ods. 1 alinea druhá platí, že Poškodený je povinný tento nárok preukázať. A v neposlednom rade nemožno opomenúť ust. § 5 ods. 1 písm. h) ZoPZP, a síce že poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, ktorej vznik nie je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Pri uvedenom žalovaní akcentuje, že žalovaný pri likvidovaní žalobcom uplatneného nároku na náhradu nákladov za náhradné MV vychádzal (aj) z faktúry autoservisu č. 20241386 za opravu poškodeného MV zo dňa 09.12.2024 vystavenej po dodaní tovaru/poskytnutia služby dňa 09.12.2024, na základe ktorej likvidoval hlavnú škodu (z titulu škody na poškodenom MV a s tým súvisiacej opravy vedenej pod PU č. 9853381475). Žalovaný Oznámením o poistnom plnení zo dňa 21.01.2025 (pod PU č. 9536603847) oznámil žalobcovi, že priznaná primeraná doba zapožičania náhradného MV je 8 dní, a že v tejto dobe je zahrnutý čas účelný a nutný na opravu poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne, pričom zapožičanie náhradného MV priznal do vystavenia faktúry za opravu poškodeného vozidla, t. j. do (vrátane) dňa 09.12.2024. Pri šetrení doby zapožičania teda žalovaný skúmal o. i. aj skutočnosť, kedy došlo k zapožičaniu toho-ktorého náhradného vozidla (dňa 02.12.2024) a k vystaveniu faktúry za opravu poškodeného vozidla autoservisom (dňa 09.12.2024) v súvisiacej poistnej udalosti z titulu hlavnej škody - tj. škody na poškodenom vozidle a s tým súvisiacej opravy evidovanej u žalovaného pod PU č. 9853381475. Žalobca ani v žalobe, a ani vo Vyjadrení toto nijak nerozporuje a ani nepreukazuje (resp. neuvádza relevantné návrhy na doplnenie dokazovania), že by trvanie prenájmu toho-ktorého náhradného MV bolo preukázateľne odôvodnené a v celom rozsahu nevyhnutné v príčinnej súvislosti s poškodením poškodeného vozidla a jeho opravou v autoservise. Pri likvidácii predmetnej poistnej udalosti č. 9536603847 (z titulu náhrady nákladov spojených s prenájomom náhradného MV žalobcom) žalovaný teda postupoval štandardne, a to (aj) na základe predloženej faktúry č. 17322024 za prenájom náhradného MV vystavenej dňa 11.12.2024 a na základe posúdenia dĺžky opravy v rozsahu poškodenia poškodeného MV. Faktom je, že pri náhrade za náhradné MV žalovaný postupoval tak, že likvidátor si pozrel časovú os a celkovú škodu na poškodenom vozidle. Škoda sa vypočíta väčšinou v kalkulačnom systéme (v danom prípade AUDATEX, ktorý používajú i znalci a servisy), do ktorého ten-ktorý technik zadá vstupné údaje – technológiu opravy stanovenú priamo výrobcom pre tú-ktorú značku a ten-ktorý typ MV podľa zadokumentovaného a preukázaného poškodenia MV, v ktorom je uvedené i časové obdobie na opravu v zmysle zisteného poškodenia a stanoví sa dĺžka opravy na vozidle (kalkuláciu nákladov na opravu MV zo dňa 09.12.2024 pripájame). 1 Likvidácia predmetnej škodovej udalosti preto prebehla a poistné plnenie žalovaný poskytol (aj) v zmysle ZoPZP, pričom faktom je, že žalovaný žalobcu riadne oboznámil aj s dôvodmi neplnenia v zostávajúcej časti. Žalovaný pri uvedenom na doplnenie uvádza, že ním odpočítaná časť nároku uplatneného žalobcom na základe Faktúry č. 17322024 vystavenej žalobcom/údajným prenajímateľom MV nie je krátením/znížením poistného plnenia (§799 ods. 3 OZ) tak, ako sa zrejme (mylne) domnieva žalobca. Žalovaný pri uvedenom akcentuje, že žalobca nijak nepreukázal, že by doba prenájmu toho-ktorého náhradného MV bola v trvaní 2 dni (nad žalovaným priznanú nevyhnutnú dĺžku prenájmu) nevyhnutná, účelná a primeraná. Žalovaný ďalej akcentuje, že zo súdnej praxe tak ustálenej ako i aktuálnej/nedávnej vyplýva, že sudy skutočne preskúmajajú a vyhodnocujú, či (a potom v akej dĺžke) doba prenájmu náhradného vozidla bola skutočne nevyhnutná, účelná a primeraná, a teda či sa jednalo o skutočnú škodu poškodeného v súvislosti s tou-ktorou dopravnou nehodou a keď má byť plnené z poistenia v zmysle ZoPZP. Ako totiž napríklad nedávno dôvodil aj Krajský súd Bratislava vo svojom rozhodnutí sp. zn. 4Co/5/2017 zo dňa 25.10.2017 (ods. 37. in fine) Ekonomickou podstatou tohto nároku je snaha, aby poškodený nebol na škodovej udalosti ziskový, t. j. aby jeho príjem na základe súčasných právnych nárokov voči škodcovi, ako aj voči poisťovni nebol vo väčšom rozsahu, než bola jeho majetková ujma následkom škodovej udalosti. Podľa ust. § 442 OZ sa totiž poškodenému uhrádza skutočná škoda, teda škoda, ktorá poškodenému preukázateľne nastala. Pri uvedenom žalovaní poznamenáva, že žalobca sa vo Vyjadrení žiadnym spôsobom nevyjadruje, respektíve nerozporuje rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016, ktoré súdna prax pri rozhodovaní o takýchto nárokoch aplikuje, a to aj v súvislosti s posudzovaním primeranosti, účelnosti či nevyhnutnosti dĺžky trvania prenájmu náhradného vozidla a bežne takto dôvodiac nepriznáva neprimeranú časť trvania prenájmu náhradného vozidla. Žalobca zrejme opomína, že rovnako bolo dôvodené už i v judikáte č. R 7/1992, v zmysle ktorého náhrada nákladov za prenájom náhradného vozidla predstavuje skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť iba v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov, pričom Skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktoré prevyšujú náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom

pôvodnej veci, z užívania ktorej bol poškodený vylúčený po určitú dobu; Ale aj u porovnateľného náhradného vozidla platí, že rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti; Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (v danom prípade dohodnutou) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. A teda (pre úspech žalobcu v spore) je povinnosťou žalobcu preukázať, či ním požadovaná suma predstavuje nutne a účelne vynaložené náklady, pretože z judikatórnych záverov možno rovnako vyabstrahovať fakt, že za skutočnú škodu nie je možné automaticky považovať fakturovanú cenu nájmu. Nutnosť vynaloženia nákladov na prenájom náhradného MV je totiž obmedzená len na dobu nevyhnutnej potreby a (aj) preto dôkazné bremeno o preukázaní tejto nutnosti zaťažuje poškodeného/žalobcu (čo žalobca taktiež zjavne opomína). Dôvodnosť argumentácie žalovaného o skutočnej škode (aj) v takomto druhu prípadov, a nevyhnutnosť preukázania (poškodeným/žalobcom a následne aj priznania či už poisťovateľom alebo súdom) dĺžky trvania náhradného vozidla len v primeranom a účelnom rozsahu potvrdzuje napr. aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/173/2020 zo dňa 31.01.2022, kde sa dovolací súd stotožnil s (touto) argumentáciou, ktorou dôvodili nižšie súdy, s tým, že súdy vychádzali z nosných právnych záverov rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3MCdo/3/2015, že rozsah (výška) náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti, a že výška tejto náhrady nie je preto daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej, pričom sa taktiež jednalo o posudzovanie účelnosti/primeranosti trvania prenájmu náhradného vozidla a súdy (aj podľa dovolacieho súdu) túto dĺžku skrátili v časti zistenej ako neúčelnej/nepriemeranej. Žalobcovi takáto argumentácia zjavne nevyhovuje a snaží sa ju (i keď nedôvodne a zavádzajúco) negovať zrejme z toho dôvodu, že z tohto konzistentného a ustáleného (právneho) názoru súdnej praxe totiž nepochybne vyplýva aj dôkazné bremeno zaťažujúce žalobcu (čo akcentuje žalovaný už od počiatku, no žalobca na to nijak procesne nereaguje) a objektívne posudzovanie všetkých okolností. Na úkor škodcu a na jeho náklady (resp. v tomto prípade jeho poisťovateľa/žalovaného) nemôžu totiž v žiadnom prípade byť prenesené (ako sa žalobca nedôvodne, domnieva) ani objektívne faktory/okolnosti, ktoré nemohol (objektívne) ovplyvniť ani škodca ani jeho poisťovateľ. Toto však žalovaný podrobne a vecne dôvodil už v Odpore, no napriek tomu žalobca toto vo Vyjadrení zjavne nijak nereflektuje. V nadväznosti na doposiaľ uvedené žalovaný poukazuje aj na nedávny nález Ústavného súdu Českej republiky zo 14. februára 2018, sp. zn. IV. ÚS 2043/17, kde Ústavný súd Českej republiky zaujal stanovisko, že tzv. „crash hunteri“ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, t. j. pri poskytovaní „nehodových služieb“, si poskytnuté služby neobjektívne navyšujú, a to s cieľom získania viac peňazí od poisťovne z povinného ručenia (PZP) vodiča, než poisťovňa uznala za škodu na vozidle. Ústavný súd Českej republiky takéto nehodové služby označil za nemorálne parazitovanie na systéme povinného ručenia (PZP) a v rozhodnutí konštatoval, že dosahovanie zisku je dôležitým bodom podnikania, ktorý si zaslúži rešpekt a ochranu, nesmie sa to však diať parazitujúcim a právo zneužívajúcim spôsobom, pričom mal vážne pochybnosti o tom, či samotné podnikanie „crashhunterských“ firiem bolo v danej veci vedené férovým spôsobom, v súlade s dobrými mravmi (obdobne dôvodí aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí pod sp. zn. 7Cob/97/2023 zo dňa 24.04.2024, a aj v rozhodnutí pod sp. zn. 7Cob/82/2023 zo dňa 04.09.2024). Žalovaný pri uvedenom okrajovo poukazuje aj na to, že o to viac platí vyššie uvedené v tomto spore, keďže žalobca nie je poškodeným, ale postupníkom pohľadávky od poškodeného, na čom si žalobca založil svoju podnikateľskú činnosť. V neposlednom rade sa žalovaný nestotožňuje ani s argumentáciou žalobcu k ním uplatnenému nároku na úroky z omeškania. Žalovaný v tejto súvislosti opätovne pripomína, že žalobca si uplatňuje svoje nároky od žalovaného na základe zákona č. 381/2001 Z. z. (ZoPZP), ktorý jednoznačne ako lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku upravuje otázku úrokov z omeškania v ust. § 11 ods. 8 ZoPZP. Žalovaný akcentuje, že ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z. z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (OZ). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Z dikcie tohto ustanovenia (§ 11 ods. 6 písm. a/, b/) je zrejme, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. Obdobne dôvodí aj Krajský súd v Bratislave v Rozsudku č. k. 3Cob/202/2020-217 zo dňa 24.11.2021. Žalovaný opätovne akcentuje, že žalobca nepreukázal podľa ZoPZP dôvodnosť vypožičania náhradného MV po dobu dlhšiu ako je doba, za ktorú mu žalovaný poskytol plnenie, a aj preto nie je v žalobcom uplatňovanej zvyšnej časti nákladov spojených s prenájomom náhradného MV ani daná povinnosť žalovaného na plnenie. Faktom teda je, že žalovaný sa ani nemohol dostať do omeškania s plnením v predmetnej časti. Žalovaný preto rozporuje a neuznáva ani nárok žalobcu na úroky z omeškania uplatnené žalobou. Záverom žalovaný podotýka, že poškodenému poskytol plnenie v

zmysle zákona (ZoPZP) v primeranej, skutočnej a preukázanej výške, a teda žaloba je nedôvodná v celom rozsahu. Žalobca svoje tvrdenia a ani danosť/dôvodnosť tvrdených nárokov zjavne nepreukázal. Každopádne je zvláštne, že namiesto toho, aby žalobca preukázal svoje tvrdenia, vyčíta žalovanému, že výpočet jeho poisťného plnenia je neoprávnený a svojvoľný, či dokonca tvrdí, že žalovaný si svojvoľne určil dobu trvania nájmu, čo sa však nezakladá na pravde a (podľa názoru žalovaného) sa jedná o konajúci súd zavádzajúce, o pozornosť konajúceho súdu od merita veci odkláňajúce a dokonca až o absurdné tvrdenia zo strany žalobcu. V ostatnom sa žalovaný pridriava a naďalej trvá na svojich v Odpore uvedených a zároveň aj preukázaných tvrdeniach. Na základe vyššie uvedených skutočností, a vzhľadom aj na žalovaným už uvedené vecné či právne dôvody (aj v podanom Odpore) vo veci samej, a nakoľko žalobca na tieto vecne ani procesne nereagoval a vo Vyjadrení ani nepredložil žiadne iné/ relevantné dôkazy, žalovaný považuje nároky žalobcu v celom rozsahu za nedôvodné a nepreukázané, a preto žalovaný naďalej navrhuje konajúcejmu súdu, aby po vykonanom dokazovaní žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Následne súd vo veci nariadil pojednávanie na 26.11.2025, pričom termín pojednávania zmenil na 24.11.2025 z technických dôvodov na strane súdu. Dňa 17.11.2025 (č.l. 74) doručil právny zástupca žalovaného ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalobca do dnešného dňa tieto skutočnosti uvádzané žalovaným žiadnym relevantným spôsobom nerozporoval a nepredložil ani nové/ďalšie pre vec samu relevantné návrhy na dokazovanie, ktorými by tvrdenia žalovaného bol objektívne schopný poprieť. Každopádne, žalovaný trvá na svojich doterajších podaniach vo veci samej, a teda trvá na tom, že žalobca svoje tvrdenia a/alebo dôvodnosť/legitímnosť svojich tvrdených nárokov nepreukázal (ani len sčasti). Žalovaný aj naďalej namieta nepreukázanie žalobcom tvrdených skutočností (ktoré žalovaný akcentoval už v Odpore), a to, čo je vo veci samej elementárne, a síce že žalobca nijak nepreukázal ani svoju aktívnu vecnú legitímáciu, a ani to, že by ním tvrdený prenájom náhradného MV v trvaní 2 dni nad priznaný rozsah (po vystavení faktúry za opravu poškodeného vozidla resp. po navrátení predmetného MV do pôvodného stavu, t. j. po dni 09.12.2024) bol dôvodný, primeraný, účelný a nevyhnutný. Žalovaný pri uvedenom akcentuje, že predmetné (neprioznané, nepreukázané a neprimerané) 2 dni prenájmu náhradného MV ani nemožno priznať ako nárok na náhradné MV počas doby opravy, a to nakoľko tieto žalovaným neprioznané 2 dni sú mimo intervalu opravy, t. j. v danom momente bolo poškodené vozidlo už dávno opravené. Navyše, v danom prípade nemôže byť daná ani dôvodnosť žalobou uplatneného nároku, pretože po ukončení opravy poškodeného vozidla dopravná nehoda už nebola bezprostrednou a hlavnou príčinou toho, že poškodený ani po ukončení opravy svojho vozidla nemohol toto používať a bol preto stále odkázaný na náhradné MV. Pokiaľ je už vozidlo opravené, teda opäť spôsobilé na používanie, principiálne neobstojí záver, že poškodený ho nemôže používať v dôsledku dopravnej nehody/škodovej udalosti.¹ Žalovaný akcentuje, že tvrdenie a preukázanie predpokladov zodpovednosti za škodu je bremenom tvrdenia a dôkazným bremenom poškodeného resp. žalobcu (a nie žalovaného), a aj preto prípadné ďalšie trvanie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a zotrvaním poškodeného vozidla v autoservise aj po jeho oprave, má tvrdiť, a najmä preukázať žalobca resp. poškodený, čo sa však nestalo. Pri uvedenom žalovaný upozorňuje na fakt, že žalobca doposiaľ nedoplnil svoje návrhy na dokazovanie o podstatné a/alebo s vecou samou súvisiace dôkazy, a preto má žalovaný za to, že de facto ani de iure sa nezmenil skutkový stav veci, a je nutné opätovne konštatovať, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno. Faktom aj naďalej zostáva, že pre absenciu predpokladov zodpovednosti za škodu nie je daná zodpovednosť prevádzkovateľa (škodcu), a tým ani povinnosť žalovaného, ktorej splnenia sa žalobca domáha v tomto konaní. Žalovaný trvá aj naďalej na tom, že v prospech poškodeného na účet žalobcu poskytol plnenie v zmysle zákona (ZoPZP) v primeranej, skutočnej a preukázanej výške, a teda žaloba je nedôvodná v celom rozsahu. Žalobca tvrdenú škodu poškodeného preukazuje v zásade len svojou faktúrou č. 17322024 t. j. faktúrou, ktorú vystavil sám žalobca poškodenému, pričom údajné žalobou uplatnené nároky žalobca odvádza zrejme len od čiastočného plnenia žalovaného poskytnutého v prospech poškodeného na účet žalobcu, čo však (podľa názoru žalovaného) nepostačuje a nie je dôkazom o skutočnom rozsahu škody vzniknutej poškodenému v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zavinenou poisteným u žalovaného. Vzhľadom na uvedené žalovaný aj naďalej trvá na tom, že žaloba nie je dôvodná, nároky uplatnené žalobou žalovaný v celom rozsahu neuznáva a rozporuje ich, a to nakoľko žalobcom tvrdené nároky nie sú dané, dôvodné a ani preukázané. V ostatnom sa žalovaný pridriava a naďalej trvá na svojich v ostatných podaniach uvedených a zároveň aj preukázaných tvrdeniach.

7. Na pojednávaní dňa 24.11.2025 súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu a právnej zástupkyne žalovaného, ktorá svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnila. Právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na podanej žalobe a jej dôvodnosti, poukázala na aktuálnu judikatúru v obdobných veciach a nad rámec uvedené predložila čestné prehlásenie poškodeného, ktorý si mal možnosť vlastne prevziať svoje vozidlo až dňa 11.12.2024, kedy si svoje opravené vozidlo aj prevzal a nájom náhradného vozidla ukončil. Súd na uvedenú listinu neprihliadal, nakoľko túto predložila strana žalobcu po vykonaní úkonov podľa § 167 CSP, pričom žalovaný sa s jej obsahom nemal možnosť oboznámiť pre svoju neprítomnosť na pojednávaní. S ohľadom na obsah listiny má súd zároveň za toto, že žalobcovi nič nebránilo, aby ju v konaní predložil včas. Z uvedeného dôvodu súd aplikoval koncentračnú zásadu a tento dôkaz nevykonával.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, vec posúdil bol nižšie citovaných zákonných ustanovení:

9. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa § 13 CSP na konanie v prvej inštancii je miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

11. Podľa § 19 písm. b) CSP popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

12. Podľa § 41 CSP súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

13. Podľa § 42 CSP ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla:

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

15. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlo: Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

16. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. /ustanovenie odkazuje na § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka/.

17. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

18. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

19. Podľa ust. § 517 ods. 1 zákon č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

20. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporné, že dňa 29.10.2024 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom Predmestská 46, 010 01 Žilina. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Rovnako nesporné bolo, že v dôsledku dopravnej nehody bol poškodený nútený za účelom zabezpečenia svojich potrieb z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla, zapožičať si vozidlo u žalobcu, a to vozidlo značky Toyota ProAce City Verso, EČV: C.. Uvedené vyplýva zo zmluvy o nájme č. 1637/2024 zo dňa 2.12.2024 (č.l. 8), v zmysle ktorej žalovaný poskytol poškodenému – A. B., nar. XX.X.XXXX, vyššie uvedené vozidlo od 2.12.2024 do 11.12.2024 za zmluvné nájomné 77,- Eur (denné nájomné 77,- Eur) spolu s poplatkom za prístavenie a odobratie vozidla v sume 50,- Eur. Poškodený mal vypožičané vozidlo 10 dní, t.j. od 2.12.2024 do 11.12.2024.

22. Za nájom vozidla žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 17322024 (č.l. 10) zo dňa 11.12.2024, splatnou dňa 26.12.2024 na sumu 820,04 EUR. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 2.12.2024 do 11.12.2024, t.j. 10 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 77,- EUR. V sume 820,04,- EUR je zahrnutý aj jednorazový poplatok za prístavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 50,- EUR. Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP.

23. Poškodený následne postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 11.12.2024. Táto skutočnosť vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávky (č.l. 10 rub) a z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 11.12.2024 adresovanej žalovanému (č.l. 11 rub).

24. Žalobca žalovaného listom zo dňa 11.12.2024 (č.l. 12) vyzval na náhradu škody z postúpenej pohľadávky. Dňa 21.1.2025 (č.l. 13) žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 21.1.2025 došlo k ukončeniu šetrenia poisťovateľskej udalosti, na základe ktorého predkladá výpočet výšky plnenia. Priznaná je primeraná doba nájmu náhradného vozidla v rozsahu 8 dní z dôvodu, že do týchto je zahrnutý čas na opravu vozidla do vystavenia faktúry 9.12.2024. Z oznámenia tiež vyplýva číslo poisťovateľskej udalosti 9536603847. Z detailu pohybu zo dňa 22.1.2025 vyplýva vyplatenie sumy 666,03 Eur na účet žalobcu (č.l. 14).

25. Z faktúry za opravu poškodeného vozidla zo dňa 9.12.2024, splatnej 16.12.2024 (č.l. 30 rub) vyplýva, že poškodenému bola vystavená faktúra za opravu vozidla zn. KIA SPORTAGE v sume 1.8092,71 Eur. Z dotazníka žalovaného vyplýva stav jeho poškodeného vozidla, autoservis, ktorému bola vozidlo odovzdané na opravu a údaj o požičanom náhradnom vozidle a dátum jeho vrátenia.

26. Z čestného prehlásenia poškodeného (č.l. 9) vyplýva, že po dobu opravy jeho poškodeného vozidla, nemal k dispozícii iné motorové vozidlo. Zároveň uviedol, že jeho motorové vozidlo bolo v servise od 2.12.2024 do 11.12.2024 z dôvodu, že po poisťovnej udalosti zo dňa 29.10.2024 bola potrebná jeho oprava. Ku dňu 11.12.2024 sa očakáva pripísanie finančných prostriedkov na účet autoservisu, bez čoho nie je možné vydanie jeho opraveného vozidla. Z emailovej komunikácie medzi autoservisom a žalovaným (č.l. 55) vyplýva, že faktúra autoservisu bola vložená do portálu žalovaného dňa 10.12.2024 (č.l. 56), pričom výzva autoservisu na vystavenie krycieho listu je zo dňa 13.12.2024.

27. Súd prednostne konštatuje, že vo veci je daná vecná legitímácia strán sporu. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému od poškodeného, titulom zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.12.2024. Žalovaný je poisťovňa škodcu, ktorá je povinná plniť titulom zmluvného záväzku – povinného zmluvného poistenia medzi poisťníkom a poisťovňou. Uvedené bolo nesporné. Medzi stranami bola sporná doba nájmu náhradného vozidla, nakoľko žalobca si v konaní uplatnil nárok na dobu nájmu od 2.12.2024 do 11.12.2024 v zmysle zmluvy o nájme, no žalovaný ako dôvodnú uznal iba dobu 8 dní, t.j. od 2.12.2024 do 9.12.2024, t.j. do vystavenia faktúry. Výška denného nájomného nebola sporná, nakoľko túto žalovaný nenamietal a denné nájomné priznal v sume 77,- Eur, no iba za 8 dní nájmu náhradného vozidla. Nesporný bol aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 50,- Eur.

28. Vo vzťahu k spornej dĺžke doby nájmu súd konštatuje, že žalovaný tvrdil, že poškodenému nič nebránilo uhradiť faktúru za opravu svojho vozidla dňa 9.12.2024, pričom tak neučinil, aj keď mu v tom nič nebránilo. Rovnako uviedol, že faktúra autoservisu mu bola doručená dňa 10.12.2024. Súd v tomto bode zdôrazňuje, že nie je povinnosťou poškodeného uhrádzať faktúru za opravu vozidla, keď ide o povinnosť poisťovne. Je zrejmé, že po oprave vozidla servis neupovedomuje priamo poškodeného, ale faktúru predkladá poisťovní. V danej veci je nesporné, že poškodený dal svoje motorové vozidlo opraviť v autorizovanom autoservise, s ktorým žalovaným spolupracuje. Rovnako je nesporné, že po škodovej udalosti dňa 29.10.2024 si dal opraviť vozidlo až 2.12.2024, pričom súd uvádza, že uvedené postup žalovaného je v súlade s prevenčnou povinnosťou v zmysle § 415 OZ, t.j. predchádzať iným škodám. Poškodený tak konal hospodárne, keď svoje vozidlo na opravu odovzdal po dohode s autoservisom dňa 2.12.2024 a pokiaľ to bolo možné, užíval svoje vozidlo do jeho odovzdania autoservisu. Sporný je predovšetkým deň prevzatia vozidla. Súd má za to, že z argumentácie žalobcu vyplynulo, že nájom náhradného vozidla bol ukončený dňa 11.12.2024, no vlastným opraveným vozidlom ešte poškodený nedisponoval. Aj tento prístup poškodeného, t.j. skoršie ukončenie doby nájmu náhradného vozidla (pred obdržaním vlastného opraveného vozidla) je nutné posúdiť ako hospodárny a v súlade s § 415 OZ. Súd zdôrazňuje, že potreba nájmu náhradného vozidla vznikla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného. Zároveň aj tieto náklady musia byť nutne a účelne vynaložené. Súd má z a to, že v prejednávanej veci boli náklady vynaložené aj nutne, aj účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla a boli vynaložené vo výške určenej v zmysle cenníka prenajímateľa náhradného vozidla za obdobné vozidlo. K ukončeniu doby nájmu súd poukazuje na rozhodovaciu prax súdov vyšších inštancií, a predovšetkým Ústavného súdu SR, ktorý v náleze sp. zn. III. ÚS 602/2022 publikovanom v zbierke nálezov a uznesení ústavného súdu pod č. 30/2023, konštatoval: „Účelom nároku poškodeného na užívanie náhradného motorového vozidla je eliminácia škodlivého následku spôsobenej dopravnej nehody, ktorá zasahuje do bežného života poškodeného, a to až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, teda de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. V prípade totálnej škody možno za relevantnú považovať dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia poisťovne o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poisťného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, resp. poukázania finančných prostriedkov], keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Za oznámenie o ukončení šetrenia škodovej udalosti nie je možné považovať predbežné oznámenie poisťovne o rozsahu poškodenia vozidla, t. j. oznámenie o spôsobe, akým bude poisťovňa ďalej pri šetrení škodovej udalosti postupovať. Dôležitým kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený (až) ich prijatím získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou

udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla.“ Ďalej súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 322/2025, v zmysle ktorého nemožno požadovať od žalobcu, aby preukazoval skutočnosti odôvodňujúce účelnosť trvania nájmu náhradného vozidla, nakoľko tento účelnosť preukázal tým, že vozidlo prevzal zo servisu v danej veci dokonca ešte pred vystavením krycieho listu poisťovňou – žalovaným. K obdobným záverom dospel Ústavný súd SR aj v Nálezoch sp.zn. III. ÚS 602/2024, III. ÚS 476/2024, t.j. rozhodovacia prax ústavného súdu je v obdobných veciach konzistentná. V uvedených sporoch ústavný súd opakovane konštatoval, že práve dátum oznámenia ukončenia šetrenia poisťovne a priznania poistného plnenia predstavuje ústavne akceptovateľnú časovú limitáciu na účely primeranej náhrady škody a jej poistnoprávnemu ekvivalentu (III. ÚS 476/2024). Za takýchto okolností je nutné uviesť, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu ku kráteniu doby nájmu náhradného vozidla, keď poškodený navyše reálne odovzdal náhradné vozidlo ešte pred prevzatím vlastného vozidla z autoservisu.

29. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalovaným v sume 666,03 Eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 154,01 Eur uplatnená dôvodne (celková uplatnená suma za dobu nájmu 820,04 Eur - priznaná suma 666,03 Eur = žalovaná istina 154,01 Eur), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

30. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t.j. od 6.2.2025, keďže poistné šetrenie bolo ukončené dňa 21.1.2025, týmto dňom začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 5.2.2025. So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je tak žalovaný podľa názoru žalobcu v omeškaní od nasledujúceho dňa. Výška úroku z omeškania 7,9 % ročne je súdu známa z jeho činnosti, a tak súd žalovaného zaviazal okrem zaplatenia istiny 154,01 Eur aj na úhradu zákonného úroku z omeškania vo výške 7,9 % ročne z tejto sumy od 6.2.2025 do zaplatenia. Vo vzťahu k nároku na zákonný úrok z omeškania sa súd stotožňuje s právnym názorom žalobcu, ktorý poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax a zjednotenie právneho názoru Ústavným súdom SR v rozhodnutí II. ÚS 214/2020 a II. ÚS 215/2020, ako aj v neskorších rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/225/2021 a sp.zn. 3Obdo/27/2021.

31. V závere súd nad rámec vyššie konštatovaných skutočností súd považuje za podstatné sa vyjadriť k argumentácii žalovaného, ktoré poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne vedený pod sp. zn. 17Co/1/2025 z 29.05.2025 v spojení s nálezom Ústavného súdu SR pod sp. zn. IV. ÚS 507/2025 zo dňa 30.09.2025; Rozsudok Krajského súdu Trenčín pod sp. zn. 17Co/69/2024 zo dňa 29.05.2025, kde bol rozsudok súdu prvej inštancie zamietnutý, pričom ústavný súd následne v náleze ústavnú sťažnosť odmietol z dôvodu, že uvedené má byť predmetom prieskumu všeobecného súdnictva a nie je úlohou ústavného súdu zjednocovať prax všeobecných súdov. Predmetné rozhodnutie tak nemá priamy vplyv na posúdenie veci, nakoľko v rozhodnutí o ústavnej sťažnosti nedošlo k zmene skôr vyjadreného právneho názoru ústavného súdu v rozhodnutiach citovaných v odseku 29. odôvodnenia tohto rozsudku, ale iba konštatovaniu osobitného postavenia ústavného súdu a postavenia všeobecných súdov.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa zásady úspešnosti žalobcu v konaní. Nakoľko súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

46C/70/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.